

Kay se ušklíbla. „Připadá mi to nějak neuctivé, abych byla upřímná. Každou chvíli čekám, kdy tam nakráčí Sharp a vyhodí mě.“

Debbie položila šanony na pracovní stůl a počkala, až si Kay sedne. „Něco nového?“

„Ne, ale víš sama nejlíp, že kolem kárného vyšetřování se vždycky dělají samé tajnosti. Beztak se nic nedozvíme dřív než on.“

„Stejně mi to pořád přijde jako hrozná nespravedlnost.“

„Mně taky, Debs.“

Policistka se vrátila ke svému stolu, Kay se rozhlédla po hromadách papírů kolem sebe a chtělo se jí skoro brečet.

Zranění, která jí způsobila ta nejhorší zrůda z řad pašeráků lidí, jakou kdy její země viděla, se hojila déle, než předpokládala. Nebylo nic platné, kolik hodin strávila na fyzioterapiích a jak moc odpočívala.

Pravidelně také trpěla nočními můrami, ale to se spolu se svým partnerem Adamem rozhodli nechat si pro sebe. Jozef Demiri přece nebude mít nad jejím životem moc i po své smrti! To si umínila. Jí a dalším ženám už ublížil dost.

Minulý týden se konečně vrátila do práce. Umluvila terapeuta z oddělení pracovního lékařství, že jestli ji nepustí, sama něco hrozného spáchá, protože sedět další měsíc zavřená doma nevydrží.

Uzavřeli spolu kompromisní dohodu a Kay směla nastoupit, ale mohla vykonávat pouze „lehké povinnosti“, což ale znamenalo, že bude na nekonečně dlouhou dobu přikovaná ke stolu.

Navíc ji hned první den v práci detektiv šéfinšpektor Angus Larch nevybíravě upozornil, že od ní očekává absolutní poslušnost, a připomněl jí, že do funkce detektiva inspektora byla jmenována pouze na zkoušku.

Zatím její role nespočívala v ničem jiném než v papírování a Kay začínala být celá nespvá. Tušila, že příští týden prověří její trpělivost a diplomatickou zdrženlivost.

Obvykle trávila celé dopoledne ve školicím středisku na velitelství na Sutton Road, odkud se po obědě musela přesunout na schůzi vedení. S úlevou se pak odpoledne vracela do společné kanceláře na maidstoneské policejní stanici.

Vzhlédla, protože před ní přistál velký hrnek čaje a talířek s pořádným kusem mrkvového dortu. Usmála se.

„Díky, Carys.“

„Jak se cítíš?“

„Dobře. Mohla bys prosím všechny svolat a udělali bychom si odpolední poradu?“

„Jasně.“

Kay si lokla čaje a dívala se, jak mladá žena obchází kancelář, tu se s někým zasměje, tam zavtipkuje a postupně všem vyřizuje, že bude porada.

Pohybovala se sebejistě a vyzařovala z ní cílevědomost. Chtěla se vypracovat výš. Kay se trochu uvolnila.

V zimních měsících Carysina důvěra značně utrpěla, protože se ukázalo, že detektiv seržant, jehož si předtím vážila, byl zapleten do intrikánského plánu namířeného proti detektivu inspektorovi Devonu Sharpovi a jeho týmu. Za svou roli při spiknutí právě seděl ve vězení.